

hvad Loven virkelig er her i Landet. Naar Freden en Gang kommer, lad os saa bygge en Kongeborg; men lad for Diebliffet Vinden tude igjennem de øde Ruiner. Og hvad Rigsdagsbygningen angaar, er det min Mening, at under de forhaandenværende Forhold kunne vi ogsaa finde os til Rette her; vi behøve ikke at opføre nogen Rigsdagsbygning, vi kunne nøies med denne; vi kunne her bagved opføre en Bygning for ikke mange Tusinde Kr., der kunde give os Leilighed til at samles i Udvalg paa en noget mere hyggelig Maade, men Andet er for Diebliffet ikke nødvendigt. Jeg stemmer imod, at der indbydes til Konkurrence til en Kongeborg og til en Rigsdagsbygning.

Buff: Hvis det kun kom an paa mine personlige Følelser, kunde jeg være enig med det ærede Medlem for Aarhus (Wingel). Men Enhver er jo sig selv nærmest, og derfor tænker jeg som den Mand, der er Medlem af Rigsdagen, at det baade af den ene og den anden Grund er baade naturligt og rigtigst, at vi her, dersom vi ellers skal til at bestille Noget her i Rigsdagen, faae et Lokale, hvor vi virkelig ogsaa kunne bestille Noget. Jeg tænker altsaa nærmest paa Rigsdagen, og det forekommer mig, at det, om jeg endogaa fra mit eget personlige Standpunkt, som jeg senere nærmere skal omtale, kommer til et andet Resultat, maa føre mig til den Anskuelse, at det Forslag, som Fler-tallet her er kommet med, kunne vi i det Hele være tjent med. For mig staar det saaledes, at det af mange Grunde vilde være rigtigst at bygge Rigsdagsbygningen alene for sig. Det havde jeg personlig helst ønsket, at faae et Hus, som fra Grunden af, om jeg saa maa sige, kunde indrettes til det Brug, det skulde tjene til, nemlig et Rigsdagshus. Jeg har jo i flere Aar været Medlem af Finantsudvalget og som saadan har jeg i sin Tid oppe paa Christiansborg været med til at undersøge, hvorvidt den Fløi, vi der havde, muligt kunde udvides til flere Rigsdagslokaler; men efter de Undersøgelser, der bleve gjort paa Stedet, og efter det Støn, vi Vægfølk kunne have i den Sag, viste det sig, at Bygningsforholdene paa Christiansborg i alt Fald i den Fløi vare saaledes, at vi ikke kunde vente at faae noget Lokale der, som vi kunde være tjente med, i alt Fald ikke nogen væsentlig Udvidelse. Derfor har jeg personlig staaet paa det Standpunkt, at jeg mente, vi næppe kunde faae virkelig praktiske Lokaler, medmindre vi byggede et Rigsdagshus selv, som fra Grunden af var anlagt paa at bruges dertil. Jeg siger altsaa, det er det, jeg per-

sonlig helst havde ønsket og havde ønsket for det Heldigste. Men nu maa jeg rigtig nok sige, at efter det Resultat og de Antydninger, som det ærede Fler-tal af Udvalget er kommet til, forekommer det ogsaa mig, at man kunde have Udset sig til, dersom det bliver alvorligt undersøgt, som det jo er antydnet i Betænkningen, at vi ad den der foreslaaede Wei kunne faae et Rigsdagshus, som vi kunne være tjente med, og hvor vi i Grunden kunde sige, at vi sad paa vort Eget. Jeg siger herved til den Udtalelse i Betænkningen, at Hovedfløien mod Slotspladsen er en hel Del bredere end den, vi boede i før, og endvidere til den Antydning, at Noget af Sidefløien skal gaa med til Rigsdagen, samt at de skal skjæres igjennem, at der skal bygges Kolonnader og Rigsdagen have Hovedfløien og muligt Noget af Sidefløiene fuldstændig affaaen fra den øvrige Del af Slottet. Efter disse Antydninger forekommer det mig, at der kan stables Betingelser for at faae det opfyldt, at Rigsdagen skal have Sit for sig. Og naar vi saa endvidere, hvad der ingenlunde kan være af mindre Betydning for os, se, hvad der staar her paa Betænkningens sidste Side, at naar vi skulle have et Rigsdagshus for sig, og Christiansborg alligevel skal opføres igen, vil det blive flere Millioner dyrere, saa forekommer det mig, naar jeg ser det fra os Rigsdagsmænds Standpunkt — og jeg gjen-tager overfor det ærede Medlem fra Aarhus, at det er det, der ligger mig nærmest; det med Kongeborgen ligger mig ikke saa nær i alt Fald i dette Dieblif — at den Indstilling, som Fler-tallet af Udvalget har givet, og det Svar, den høitærede Indenrigsminister nu gav, at han paa Grundlag deraf vilde lade Sagen undersøge, mulig kunde bringe et Resultat, der kunde være heldigt for os, der ere Medlemmer af Rigsdagen. For det vil jeg slutte med at bemærke, at det er de Erfaringer, vi daglig gjøre her i disse Lokaler, at skal der arbeides, er der daarlig Plads, og det er da ogsaa klart, at dersom vi ikke gaa ind paa det, som Fler-tallet i Udvalget er blevet enig om, gaar i det Mindste et Aar fuldstændig tabt. Det er for mig det Tiltalende ved dette Forslag, og det er det, jeg for mit Bedkommende takker det ærede Udvalg for, at det har resolut gjort et Skridt her, som, naar det bliver modtaget med Velvillie og Alvor af den ærede Minister, vil gjøre, at der, naar vi komme ind til Efteraaret, maaste kan foreligge for os det ene eller det andet Forslag i en saadan Form, at man kan begynde at tage fat paa det, for det er jo klart, at inden vi faae begyndt derpaa, faae vi aldrig nogensinde et